

det, saa maa de altsaa ind under Fattigvæsenet; der er ingen Vej udenom. Jeg skal fremdeles anbefale ærede Medlemmer — og særlig dem udenfor vort Parti, der var enige med os i November — at stemme for vort Ændringsforslag.

Jeg skal endelig gøre et Par Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) i Anledning af hans Fremstilling. Den højtærede Indenrigsminister siger, at det radikale Parti i og for sig er enig med Flertallet, men blot vil stille deres egne Forslag. Det skal jeg ikke udtale mig om, men kun sige, at de Radikales Forslag i alt Fald medfører en Nedsikring; hvordan man end vender og drejer det, saa betyder de en Forringelse af de gamles Kaar. Det vil vi ikke være med til, og vi kan derfor ikke stemme for de Radikales Ændringsforslag som Helhed. Der er imidlertid nogle Ændringsforslag, vi kunde stemme for. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dem, men til Orientering skal jeg nævne dem, det er Ændringsforslag Nr. 1 til § 1, Ændringsforslag Nr. 5 til § 5, Ændringsforslag Nr. 6 til § 6, som vi alle kunde stemme for. Men da jeg er klar over, at de ikke vil blive vedtaget, er der jo ikke megen Fornøjelse ved det. Den højtærede Minister sagde, at de Radikale er tilfredse med at faa deres Ændringsforslag forkastet; han maa vel vide det bedre end jeg, og der bliver da kun tilbage for dem, hvis de vil være med til at forbedre de gamles Kaar, at stemme for vort Ændringsforslag, hvilket jeg hermed anbefaler dem at gøre.

Veistrup: Det var naturligvis en Udvej, det, den ærede sidste Taler nu foreslog, men jeg er dog noget i Tvivl om, hvorvidt jeg skal følge hans Raad. Naar det ærede Medlem hævder, at vore Ændringsforslag betyder en Nedsikring, er det ganske urigtigt. Vi har foreslaaet faste Takster, men har yderligere, da vi ønsker en vis Bevægelsesfrihed med Hensyn til Tildelingen af Aldersrente, foreslaaet, at der kan gives indtil 15 pCt. ekstra; derfor er det ærede Medlem fuldkommen paa Vildspor, naar han siger, at vort Forslag betyder en Nedsikring.

Til Udvalgets ærede Ordfører (Bækgaard) skal jeg sige, at jeg ikke ganske forstod hans Udtalelse om, at Satserne er det blivende. Hvorfor i al Verden skulde Satserne være mere blivende end de andre Bestemmelser? Hvad vil det sige, at den ene Bestemmelse i en Lov er mere blivende end den anden? Vore Forslag om Sygdomshjælp og Brændselshjælp er akkurat lige

saa blivende. Jeg tror, det ærede Medlem har en forkert Opfattelse paa dette Punkt.

Den højtærede Indenrigsminister er jo forsvundet, men jeg formoder, at den højtærede Trafikminister vil erstatte ham, og det kan han sikkert paa udmærket Maade; jeg vil derfor henvende et Par Ord til Ministerbænken. Den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at her kun var Tale om en Hjælp, ikke om en Understøttelse, som man skulde kunne leve af, interesserede ogsaa mig i høj Grad. Der er maaske nok adskillige, som tænker saaledes, men der er vist ikke saa forfærdelig mange, der har Mod til at udtale det, og jeg beundrer derfor i og for sig den højtærede Indenrigsministers Mod. Som jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, appellerer man i Virkeligheden herved til den private Godgørenhed, og den bør ikke agtes ringe, tværtimod jeg respekterer den. Det er selvfølgelig en udmærket Ting, naar de gamle Mennesker kan bo hos deres Børn, hvad enten det er en Datter eller en Søn, og det er ganske sikkert en tilfredsstillende Ordning baade for de unge og de gamle, men jeg spørger: hvordan saa, naar de ikke har paarørende? Skal disse Mennesker saa henvises til Fattigvæsenet, eller vil man gaa med til, at man kan yde dem det nødvendige fra det offentlige Side, uden at det bliver betragtet som Fattighjælp? Den højtærede Minister var inde paa, at Kravene om Sygdomshjælp var urimelige, gjorde opmærksom paa, at man kunde benytte Bestemmelsen om de 5 pCt. i Byerne til Støtte under Sygdom, men dog ikke til Sygepleje i Hjemmet. Maa jeg sige, at dette er netop en af de store Svagheder ved Lovforslaget, thi der er ingen Tvivl om, at den overvejende Del af den Pleje af de gamle, som er nødvendig, netop foregaar i Hjemmet; det er ikke saa tidt, man kører gamle Mennesker paa Sygehuset, fordi de har en eller anden Svaghed, tværtimod, Plejen praktiseres i Almindelighed i Hjemmet.

Endvidere sagde den højtærede Minister, at der hos os havde været en bevidst Trang til at slutte sig til Flertallets Forslag, men jeg maa desværre bedrøve den højtærede Minister med, at dette ikke er rigtigt. Vi har kun bestræbt os for dette ene, saa vidt muligt at sikre de gamle mod at komme til at lide Nød, naar Sygdom eller andet faldt paa. Vi har ikke været ivrige efter at slutte os til Regeringspartierne, der jo ogsaa i nogen Grad, om jeg saa maa sige, har deres Flertal i Orden, vi har ikke villet gaa dem i Næringen. Naar Ministeren sagde, at det var jo kun